

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA PENTRU UNIUNEA EUROPEANĂ

FIȘĂ DE INFORMARE

Politica de extindere a UE
2025

COM(2025)690

Autor:

Eniko Georgescu

Data:

26 ianuarie 2026

Publicațiile direcției pot fi accesate prin
următorul link: www.cdep.ro

1. **Data adoptării** de către Comisia Europeană: 04.11.2025; Direcția Generală Extindere și Vecinătate Estică, Marta Kos - comisar european responsabil cu portofoliul extindere
2. **Denumire document:** *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Comunicarea din 2025 privind politica de extindere a UE*
3. Date de identificare: [COM\(2025\)690](#)
4. **Tipul documentului:** nelegislativ, care stabilește orientări politice, evaluări și priorități pentru acțiunea ulterioară a instituțiilor UE și a statelor membre.
5. **Stadiul actual:**
Document adoptat de Comisia Europeană; face parte din [Pachetul anual de extindere 2025](#), se află în: - faza pregătitoare în Parlamentul European - comisie sesizată pentru raport - Comisia pentru afaceri externe ([AFET](#)), comisie sesizată pentru aviz - Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne ([LIBE](#)), conform [OEIL](#).
- [Reuniunea](#) Consiliului Afaceri Externe din 29 ianuarie 2026 și [Reuniunea](#) Consiliul Afaceri Externe, 23 februarie 2026
- documentul este însoțit de 10 documente de lucru ale serviciilor Comisiei Europene: SWD(2025)750; SWD(2025)751; SWD(2025)752; SWD(2025)753; SWD(2025)754; SWD(2025)755; SWD(2025)756; SWD(2025)757; SWD(2025)758; SWD(2025)759 și este utilizat ca document de referință pentru deciziile ulterioare privind negocierile de aderare și asistență UE, generând efecte politice, strategice și bugetare.

Rezumat

Comunicarea Comisiei Europene privind politica de extindere a Uniunii Europene reprezintă un document strategic de referință, prin care extinderea este reafirmată ca instrument geopolitic central al UE, în contextul deteriorării mediului de securitate european și global.

Documentul marchează o schimbare de paradigmă, de la o abordare predominant tehnică a procesului de aderare la una strategică, în care extinderea este corelată direct cu securitatea, stabilitatea regională, reziliența democratică și autonomia strategică a Uniunii. De asemenea, subliniază faptul că războiul de agresiune al Federației Ruse împotriva Ucrainei a accelerat necesitatea integrării statelor din vecinătatea estică și Balcanii de Vest, într-un cadru instituțional european consolidat.

Extinderea nu mai este prezentată exclusiv ca un proces de transformare internă a statelor candidate, ci ca o investiție strategică în securitatea Uniunii și în stabilitatea ordinii europene.

Documentul evidențiază progresul înregistrat de statele candidate, dar menține o condiționalitate strictă bazată pe criteriile de la Copenhaga, cu accent pe statul de drept, reforma justiției, combaterea corupției, funcționarea instituțiilor democratice și alinierea la politica externă și de securitate comună a UE.

Cuvinte-cheie: *politica de extindere, state candidate și potențial candidate, criteriile de la Copenhaga, statul de drept, reforme structurale, stabilitate regională, reformele administrației publice, vecinătatea estică, tratatele de aderare, drepturile fundamentale*

CUPRINS

I. CONTEXT	3
Măsuri premergătoare și etape în consolidarea extinderii	4
II. PREZENTAREA COMUNICĂRII	6
III. POZIȚII ALE INSTITUȚIILOR EUROPENE	7
IV. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE LA SITUAȚIA DIN ROMÂNIA	8
Legislație	8
Strategii	9
V. ALTE SURSE UTILE	9

I. CONTEXT

Războiul de agresiune al Federației Ruse împotriva Ucrainei a reprezentat o ruptură majoră în arhitectura de securitate europeană, generând cea mai gravă criză de securitate pe continent de la sfârșitul Războiului Rece. Conflictul a avut efecte sistemice asupra arhitecturii de securitate europene, afectând principiile fundamentale ale ordinii internaționale bazate pe reguli, inclusiv respectarea suveranității, integrității teritoriale și inviolabilității frontierelor. Uniunea Europeană a fost astfel constrânsă să își reevalueze ipotezele strategice de bază, inclusiv percepția privind stabilitatea vecinătății sale și eficacitatea instrumentelor sale de politică externă. Această realitate a determinat UE să-și reevalueze politicile strategice, inclusiv rolul și importanța extinderii în raport cu stabilitatea regională și ordinea internațională bazată pe reguli precum respectarea suveranității și integrității teritoriale.

Extinderea nu mai este privită doar ca un proces administrativ de ajustare a legislației naționale la [acquis-ul european](#), ci ca răspuns strategic la amenințări directe la adresa securității UE. Această dimensiune strategică este reflectată în comunicarea anuală privind politica de extindere a Comisiei Europene, care prezintă extinderea ca instrument de consolidare a securității colective. În acest context, extinderea nu mai poate fi tratată ca o politică separată de dinamica de securitate, ci devine parte integrantă a răspunsului strategic al Uniunii la un mediu internațional mai volatil, mai imprevizibil și mai contestat.

Unul dintre mesajele centrale ale documentului este reconceptualizarea politicii de extindere ca instrument geopolitic esențial al Uniunii Europene, care evidențiază faptul că extinderea nu mai este doar un proces de transformare internă a statelor candidate, ci o politică cu impact direct asupra echilibrului de putere, stabilității regionale și influenței globale a Uniunii.

În acest sens, extinderea este prezentată ca o investiție strategică pe termen lung, menită să prevină apariția unor „**zone gri**” de securitate și guvernanță la frontierele Uniunii, susceptibile de a fi exploatate de actori externi ostili. Integrarea statelor candidate în structurile europene contribuie la consolidarea rezilienței acestora și la reducerea vulnerabilităților sistemice în vecinătatea UE.

Comunicarea subliniază că, în actualul context geopolitic, evaluarea progreselor statelor candidate nu poate fi limitată la îndeplinirea formală a criteriilor legislative și administrative.

În schimb, este **promovată o abordare strategică**, care integrează dimensiuni precum:

- alinierea politică și strategică la Uniunea Europeană;
- capacitatea statelor candidate de a contribui la securitatea regională;
- reziliența instituțională și societală;
- angajamentul față de valorile fundamentale ale UE.

Această schimbare reflectă nevoia Uniunii de a asigura că extinderea consolidează, și nu fragilizează, proiectul european.

Comunicarea este strâns corelată cu alte documente strategice fundamentale ale Uniunii Europene, în special:

- [Busola Strategică](#) pentru securitate și apărare, care definește nivelul de ambiție al UE în domeniul securității;
- inițiativele privind autonomia strategică deschisă, care vizează reducerea dependențelor critice;
- politicile privind reziliența, energia, infrastructura și lanțurile de aprovizionare.

Această corelare reflectă o abordare integrată, în care politica de extindere este aliniată cu obiectivele generale de securitate, apărare și politică externă ale Uniunii. Extinderea devine astfel parte a unui cadru strategic unitar, și nu o politică sectorială izolată.

Măsuri premergătoare și etape în condolidarea extinderii

Evoluția măsurilor premergătoare aderării la Uniunea Europeană, analizată în lumina prezentei comunicări, **evidențiază consolidarea substanțială a cadrului de condiționalitate** aplicabil statelor candidate. Documentul confirmă o schimbare de paradigmă în politica de extindere, prin trecerea de la o abordare predominant formală a reformelor, la una axată pe transformări structurale profunde, verificabile și ireversibile, considerate esențiale pentru credibilitatea și sustenabilitatea procesului de aderare.

1. Consolidarea statului de drept și independența justiției

Statul de drept reprezintă criteriul politic fundamental al procesului de extindere, consacrat prin [Criteriile de la Copenhaga \(1993\)](#) și consolidat ulterior prin [Tratatul de la Lisabona](#). În cadrul politicii de extindere, acest criteriu a fost progresiv, întărit printr-o serie de evoluții instituționale, inclusiv de [Concluziile Consiliului European de la Madrid \(1995\)](#), recomandările formulate de [GRECO](#) și de Comisia de la Veneția, precum și prin Metodologia revizuită de extindere introdusă prin comunicarea Consolidarea procesului de aderare - O perspectivă credibilă de aderare la UE pentru Balcanii de Vest - [COM\(2020\)57](#).

Această metodologie a consacrat principiul „**rule of law first**”, stabilind prioritatea absolută a capitolelor privind justiția, drepturile fundamentale și funcționarea instituțiilor democratice, precum și posibilitatea suspendării negocierilor în cazul unor regresii semnificative. În acest context, statelor candidate li se solicită măsuri concrete, precum:

- revizuirea legislației privind statutul judecătorilor și procurorilor;
- reformarea consiliilor judiciare pentru a garanta independența și responsabilitatea acestora;
- introducerea mecanismelor de evaluare a integrității (vetting);
- consolidarea structurilor specializate în combaterea corupției la nivel înalt.

2. Protecția drepturilor fundamentale și rolul societății civile.

Protecția drepturilor fundamentale constituie o dimensiune esențială a procesului de extindere și este evaluată și raportată la [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene](#) și [Convenția Europeană a Drepturilor Omului](#). În acest cadru, societatea civilă este recunoscută de Comisia Europeană drept un actor instituțional esențial pentru monitorizarea reformelor și asigurarea transparenței procesului de aderare. Poziția sa se bazează pe un corpus normativ consolidat, care include [Strategia UE privind societatea civilă](#) (2012, revizuită în 2021), cadrul european privind libertatea presei, inclusiv [European Media Freedom Act](#) (2022), precum și [Raportul anual privind statul de drept](#). Statelor candidate li se solicită:

- adoptarea unui cadru juridic adecvat pentru protecția organizațiilor neguvernamentale;
- garantarea libertății de exprimare și a siguranței jurnaliștilor;
- asigurarea pluralismului mediatic și eliminarea presiunilor politice și economice asupra mass-media.

3. Reforma administrației publice și capacitatea instituțională

Capacitatea administrativă reprezintă o condiție indispensabilă pentru aplicarea acquis-ului Uniunii Europene și pentru gestionarea eficientă a fondurilor europene. Evaluarea acestui domeniu se realizează pe baza [principiilor SIGMA/OECD](#), iar sprijinul financiar acordat prin [Instrumentul de Asistență pentru Preaderare \(IPA\)](#) este strict condiționat de rezultate măsurabile.

Reforme structurale vizează, în principal:

- profesionalizarea și depolitizarea funcției publice;
- recrutarea și promovarea pe criterii meritocratice;
- digitalizarea administrației publice și interoperabilitatea sistemelor;
- consolidarea capacității instituționale pentru absorbția fondurilor UE.

Comunicarea subliniază că lipsa progreselor reale în reforma administrației publice constituie un risc major pentru succesul extinderii și impune condiționalități sporite în materie de guvernanță și capacitate administrativă.

4. Alinierea la acquis-ul Uniunii Europene și criteriile economice

În cadrul politicii de extindere, statele candidate trebuie să demonstreze existența unei economii de piață funcționale, capacitatea de a face față presiunilor concurențiale din piața internă și armonizarea progresivă a legislației naționale cu acquis-ul comunitar. Acest proces este susținut de instrumente precum rapoartele de screening, cadrele de negociere și [Programele de Reformă Economică \(ERP\)](#), monitorizate anual de Comisia Europeană.

Poziția exprimată în documentul dat spre examinare promovează integrarea treptată a statelor candidate în piața internă a Uniunii și acordarea unui acces condiționat la programele europene înainte de aderare, în funcție de progresele realizate efectiv.

5. Cooperarea regională și soluționarea disputelor bilaterale

Cele două elemente, de cooperare și soluționare, reprezintă elemente centrale ale politicii de extindere. Aceste cerințe sunt reflectate în [Acordurile de stabilizare și asociere, în concluziile Consiliului UE](#) privind regiunile candidate și în rolul activ al Serviciului European de Acțiune Externă. Statelor candidate li se solicită încheierea de acorduri juridice obligatorii, implementarea mecanismelor de monitorizare și evitarea transferului disputelor bilaterale în

cadrul Uniunii.

6. Alinierea la politica externă și de securitate comună

În contextul geopolitic actual, alinierea la politica externă și de securitate comună (PESC), inclusiv la regimul de sancțiuni al Uniunii, a devenit un criteriu strategic al politicii de extindere. Statelor candidate li se solicită convergență progresivă și susținută cu pozițiile și deciziile Uniunii.

Comunicarea **tratează nealinierea la PESC ca risc sistemic** și transformă convergența în politica externă într-o condiție esențială pentru avansarea procesului de aderare.

II. PREZENTAREA COMUNICĂRII

Prezenta comunicare, adoptată de Comisia Europeană, la 4 noiembrie 2025, reprezintă documentul strategic în domeniul politicii de extindere pentru anul 2025 și pentru perioada imediat următoare. Prin natura sa, îndeplinește o funcție esențială de orientare politică și analitică, stabilind direcțiile majore, prioritățile și cadrul evaluativ aplicabil statelor candidate și potențial candidate la aderarea la UE.

În continuitatea unei practici instituționale consolidate, comunicările anuale privind extinderea urmăresc să asigure coerență, transparență și predictibilitate în relația dintre Uniunea Europeană și statele aspirante. Astfel, extinderea 2025 se înscrie în această logică, fiind însoțită de rapoarte de țară detaliate și de documente de lucru ale serviciilor Comisiei Europene, care oferă o analiză aprofundată și diferențiată a progreselor, blocajelor și perspectivelor fiecărui stat analizat.

Un element central îl constituie **reafirmarea angajamentului politic al Uniunii Europene** față de procesul de extindere, într-un context geopolitic marcat de instabilitate, competiție strategică și provocări de securitate fără precedent. Comisia Europeană poziționează extinderea ca un instrument strategic esențial pentru consolidarea stabilității, securității și prosperității pe continentul european, subliniind că integrarea noilor state contribuie la întărirea democrației, a statului de drept și a cooperării regionale. În acest sens, extinderea nu este prezentată exclusiv ca un proces tehnic de armonizare legislativă, ci ca un proiect politic major, cu implicații structurale pentru viitorul Uniunii.

De asemenea, comunicarea oferă o evaluare sintetică a progreselor realizate de statele candidate și potențial candidate, în raport cu criteriile de aderare, punând accent pe **dimensiunea politică, economică și instituțională**. Analiza evidențiază atât evoluțiile pozitive, cât și persistența unor vulnerabilități structurale, în special în domenii sensibile precum **statul de drept, funcționarea sistemului judiciar, combaterea corupției și consolidarea instituțiilor democratice**. Abordarea Comisiei Europene este una diferențiată, bazată pe performanță, ceea ce permite o evaluare comparativă a statelor și o calibrare mai precisă a etapelor următoare din procesul de aderare.

Un alt rol fundamental este acela de a oferi orientare strategică pentru reformele viitoare și formulează recomandări generale și priorități de acțiune în domenii-cheie, precum **statul de drept, drepturile fundamentale, administrația publică, convergența economică și alinierea la politica externă și de securitate comună a Uniunii**.

Din perspectiva tematică, comunicarea acordă o importanță deosebită consolidării guvernării democratice și a statului de drept, considerate fundamentul întregului proces de extindere. În lipsa unor instituții stabile și a unui sistem judiciar independent, progresele în celelalte domenii sunt percepute ca fragile și reversibile. În paralel, documentul subliniază necesitatea reformelor economice și a convergenței progresive cu piața internă a UE,

evidențiind importanța unei economii de piață funcționale, a unui cadru concurențial solid și a protecției investițiilor.

Protecția drepturilor fundamentale, libertatea presei și rolul societății civile sunt tratate ca elemente indispensabile ale procesului de democratizare, iar în document se evidențiază că o societate civilă activă și independentă contribuie la transparență, responsabilitate publică și monitorizarea reformelor, fiind un partener esențial în procesul de integrare europeană.

Prezentul document oferă o imagine de ansamblu a procesului de aderare pentru [Albania](#), [Muntenegru](#), [Serbia](#), [Macedonia de Nord](#), [Bosnia și Herțegovina](#), [Kosovo](#), [Republica Moldova](#), [Ucraina](#), [Georgia](#) și [Turcia](#).

Evaluările detaliate ale acestor state sunt dezvoltate în rapoartele de țară anexate, care oferă o imagine comparativă și aprofundată a situației fiecăruia, precum și recomandări adaptate contextului național.

Un mesaj strategic transversal este reafirmarea **principiului meritocrației**, potrivit căruia avansarea în procesul de extindere depinde exclusiv de progrese reale, măsurabile și ireversibile. În acest cadru, **Comisia Europeană promovează tot mai accentuat ideea integrării treptate**, prin care statele candidate pot beneficia de acces gradual la politici, programe și segmente ale pieței interne înainte de aderarea formală, generând beneficii reciproce atât pentru UE, cât și pentru partenerii săi.

Deși comunicarea nu are caracter juridic obligatoriu, rolul său instituțional este unul major, întrucât stabilește cadrul de referință pentru dezbaterile din Consiliul UE și Parlamentul European și pentru dialogul politic cu statele candidate. Prin conținutul său analitic și strategic, documentul analizat se afirmă ca un instrument-cheie al politicii de extindere, reafirmând-o drept prioritate strategică a Uniunii Europene și conturând o viziune coerentă asupra viitorului proiectului european.

III. POZIȚII ALE INSTITUȚIILOR EUROPENE

Parlamentul European

- 29 februarie 2024 - [Rezoluția](#) PE referitoare la aprofundarea integrării UE în vederea extinderilor viitoare, fundamentală pentru strategia de extindere pe termen lung, amintește de reformele paralele (PE consideră că extinderea trebuie să meargă în paralel cu o reformă internă profundă a UE, în special buget și guvernanță), pe eliminarea dreptului de veto (s-a solicitat trecerea la votul cu majoritate calificată în domenii legate de aderare pentru a preveni blocajele politice) și pe termene limită (s-a sugerat stabilirea unor obiective clare pentru finalizarea negocierilor de aderare până la sfârșitul acestui deceniu). De asemenea, s-a reafirmat sprijinul ferm pentru extindere ca investiție strategică în pace, securitate și stabilitate, subliniind în mod constant rolul valorilor fundamentale ale Uniunii. PE a insistat asupra importanței statului de drept, a independenței justiției, a libertății presei și a protecției drepturilor fundamentale, considerând aceste domenii drept condiții prealabile ireductibile pentru orice progres substanțial în negocierile de aderare. Totodată, deputați europeni au susținut abordarea bazată pe merit promovată de Comisia Europeană, cerând însă un control parlamentar mai riguros asupra modului în care recomandările din rapoartele de țară sunt transpuse în decizii ale Consiliului UE.

Consiliul Uniunii Europene

- 17 decembrie 2024 - a adoptat [concluzii](#) privind extinderea, care reflectă un consens politic între statele membre asupra orientărilor propuse de Comisia Europeană. Acestea au reafirmat angajamentul Uniunii față de procesul de extindere, dar au subliniat totodată

caracterul strict condițional. Consiliul UE a sprijinit evaluările propuse privind progresele și deficiențele statelor candidate, accentuând necesitatea implementării efective și ireversibile a reformelor, în special în domeniul statului de drept și al guvernării democratice. În același timp, concluziile Consiliului UE au reflectat sensibilitățile statelor membre în ceea ce privește capacitatea de absorbție a UE și necesitatea menținerii sprijinului public pentru extindere, evidențiind importanța comunicării beneficiilor acestui proces către cetățenii europeni.

Comitetul Economic și Social European (CESE)

- A emis un [aviz](#) în care a sprijinit conținutul COM(2025)690, punând accent pe dimensiunea socio-economică a extinderii. Avizul a subliniat importanța convergenței economice, a coeziunii sociale și a implicării partenerilor sociali în procesul de reformă din statele candidate. CESE a apreciat abordarea integrării treptate promovată de Comisie, considerând-o un instrument eficient pentru reducerea decalajelor economice și pentru creșterea sprijinului public față de extindere, atât în statele membre, cât și în țările candidate.

Comitetul European al Regiunilor (CoR)

- La [16 decembrie 2025](#), Comitetul European al Regiunilor a încheiat un sezon de întâlniri cu politicieni de la nivel local și regional din țările care doresc să adere la UE, cu discuții la Pirost cu politicienii de la nivel local și regional din Serbia și la Istanbul cu lideri din întregul spectru politic din Turcia.

Fiecare dintre cele opt ședințe în afara sediului a evaluat progresele actuale înregistrate în ceea ce privește reformele legate de UE, cu dezbateri separate privind elemente ale agendei de aderare care sunt deosebit de actuale și presante pentru autoritățile locale și regionale din teritoriul respectiv. Comitetul a pledat pentru o implicare mai activă a regiunilor din statele candidate în programele UE și pentru consolidarea capacității administrative locale, ca element-cheie al pregătirii pentru aderare.

* * *

În ansamblu, pozițiile instituțiilor europene față de Comunicarea din 2025 privind politica de extindere a UE converg în jurul câtorva mesaje strategice comune: extinderea rămâne un obiectiv politic fundamental al Uniunii, dar avansarea în acest proces este strict condiționată de reforme reale și durabile; statul de drept și valorile democratice reprezintă nucleul evaluării progresului; iar integrarea treptată este percepută ca un instrument pragmatic pentru a face procesul mai credibil și mai eficient. Prin rezoluțiile, avizele și concluziile adoptate, instituțiile UE nu doar validează orientările Comisiei Europene, ci contribuie la consolidarea unui cadru instituțional coerent, menit să asigure atât rigoarea procesului de aderare, cât și relevanța sa strategică pentru viitorul Uniunii Europene.

IV. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE LA SITUAȚIA DIN ROMÂNIA

Pentru **România**, documentul are implicații strategice directe. Ca stat membru aflat la frontiera estică a Uniunii, România este simultan beneficiar și contributor la politica de extindere. Sprijinul acordat Ucrainei și Republicii Moldova, rolul în Balcanii de Vest și implicarea în securitatea regională transformă **România într-un actor-cheie** al procesului de extindere. În același timp, extinderea generează implicații bugetare, economice, infrastructurale și de securitate care necesită adaptări ale politicilor naționale.

Legislație

Poziționarea României față de politicile Uniunii Europene, inclusiv politica de extindere reflectată în prezenta comunicare, este susținută de un cadru constituțional și

legislativ solid, care consacră integrarea europeană ca opțiune strategică fundamentală a statului român.

Elementul central al acestui cadru juridic este Constituția României, revizuită prin [Legea nr. 429/2003](#), care consacră în mod explicit apartenența României la Uniunea Europeană. [Articolul 148](#) stabilește prioritatea dreptului Uniunii Europene față de dreptul intern și obligă autoritățile statului român să asigure îndeplinirea obligațiilor rezultate din actul aderării. Acest articol oferă temeiul constituțional pentru participarea României la toate politicile Uniunii, inclusiv la politica de extindere și la susținerea aderării altor state.

În plan legislativ, [Legea nr. 373/2013](#) privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene reglementează mecanismele prin care Parlamentul României participă la formularea pozițiilor naționale în cadrul UE. Această lege creează baza juridică pentru analiza și dezbaterea comunicărilor Comisiei Europene și pentru exprimarea pozițiilor instituționale ale României în cadrul procesului decizional european. Prin hotărâri și rezoluții parlamentare, Senatul și Camera Deputaților au reafirmat constant sprijinul României pentru extinderea Uniunii Europene, consolidând legitimitatea democratică internă a acestei politici și alinierea sa la valorile și obiectivele fundamentale ale Uniunii.

Strategii

România, stat membru al Uniunii Europene din 2007, se află în anul 2025 într-un context regional și instituțional dinamic, în care politica de extindere a UE și prioritățile interne de reformă se intersectează atât la nivelul dialogului european, cât și la nivelul mecanismelor decizionale interne. Menținerea angajamentului pro-european, alături de consolidarea statului de drept și a guvernantei democratice, reprezintă elemente definitorii ale agendei publice și ale relației României cu instituțiile UE.

În plan instituțional și diplomatic, autoritățile române au reacționat la publicarea Pachetului anual privind extinderea Uniunii Europene 2025, printr-un [comunicat](#) al Ministerului Afacerilor Externe (MAE), în care subliniază rolul politicii de extindere ca „instrument geopolitic cheie” pentru securitatea, prosperitatea și coeziunea europeană. MAE a reafirmat sprijinul României pentru abordarea bazată pe merite și pentru aplicarea consecventă a criteriilor democratice și economice în evaluarea progreselor statelor candidate, apreciind accentul pus de Comisia Europeană pe valori fundamentale și reforme sustenabile.

Un exemplu relevant îl constituie [declarația comună](#) semnată de președinții comisiilor de politică externă din Parlamentul României și Parlamentul Republicii Moldova, prin care se solicită accelerarea negocierilor de aderare pentru Republica Moldova și se exprimă sprijin ferm pentru integrarea europeană a acesteia.

Pe plan extern, evoluțiile politice interne majore ale anului 2025 - inclusiv alegerile prezidențiale și consolidarea unei majorități pro-europene - au fost recepționate de instituțiile Uniunii Europene ca indicii ale continuității angajamentului României față de valorile democratice și obiectivele comune ale UE. [Concluziile](#) Consiliului European de la 18 decembrie 2025, și declarațiile oficiale ale liderilor europeni au evidențiat faptul că stabilitatea politică a României contribuie la coeziunea regională și la susținerea politicilor externe și de securitate comune.

Alte surse utile

- Grabbe, H., *The EU's Transformative Power and Enlargement*, Oxford University Press. <https://content.e-bookshelf.de/media/reading/L-421254-e8ae65cfba.pdf>
- Dimitrova, A., *EU Enlargement and Democratic Conditionality*, Journal of European Public Policy. • [Dimitrova, A., EU Enlargement and Democratic Conditionality, Journal of European Public Policy.](#)

- Tocci, N., *The EU as a Geopolitical Actor*, Palgrave [Macmillan](https://doi.org/10.1007/978-1-349-65821-1).
<https://aei.pitt.edu/7582/1/Wd281.pdf>